

MASRI Mona Aicha

Fügepálinka

Mert Ámosz próféta fügetermesztő paraszt vagy szegény pásztor volt, magyarázza, miközben díszsebkendőjével a lencsét dörzsöli, szerintem a Ráday utcából nézve teljesen mindegy, Isten mégis elhívta, a vizes szivaccsal letörölt, fehér pacás táblához lép, még tíz perc az órából, ebből is látszik, hogy bárkit elhívhat, mormolja, kréta után matat, most vajon engem akar meggyőzni, ők szórták ki az alkalmasságin a felét, Danit már a felvételi első napján kipécézték, pedig a kérdésre, hogy mi a különbség Márk evangéliumának és Lukács evangéliumának feltámadástörténete között, pontos választ adott, M-márk, két M-m-mária, e-egy S-s-salomé, e-egy a-a-angyal, L-l-lukács, két M-m-mária, e-egy J-j-johanna, két a-a-angyal, nyikorog a kréta, sh-qu-mim,¹ írja, sárgás, szőrös, pici gyümölcs, a picit két ujjal mutatja is, olyan barackféle lehet, ősz, vagy ha apró szemű, akkor kajsz, sárgabarack, idén csúnyán elverte a jég, papával együtt néztük az ablakból, amikor elállt, Cirmi a veranda elé potyogott szirmokon csúszkálva osont felénk, szájában egy átázott patkánytetemmel.

A vadfügefa gyümölcse nem ízletes, jobbára a faanyagért ültették, de mit kezdhett Ámosz a fügevél, mamus mindig harcol a papával a szüretnél, a szépek a piacra, az ütődöttek, nyomottak a lekvárba, a maradék a cefrébe, ki mire alkalmas, általában sok repül a cefrébe, a vadfügefa, folytatja, alacsony, tömzsi, olyan lehet, mint Annuska, Annuska az alkalmasságát öltözködésével is igyekezett jelezni, fekete zubbonyban és lyukacsos klumpában érkezett, bokáját csak a második nap végén láttuk, amikor a díszterem festményeiről öt néhai püspök nézte rosszállón, ahogy husáng lábát feltette az egyik zöld bársonyborítású székre, a látvány hatására Török Pál püspök úr képmása fejét pár fokkal jobbra fordította, Ravasz Lászlóé pedig az asztalra tette a szemüvegét, a termést a gyorsabb érés céljából bevagdosták, így pár nap alatt akár a tízszerezére duzzadt az etilén miatt, ezt leírom, még hasznos lehet, bárcsak olyan lábon állna az ország gazdasága, végül nem vették fel, de Ravasz azóta sem reagál, fügeből lehet cefre?

Van kérdés? Doki jelentkezik, a szülei nem tudtak dönteni, melyik keresztnévet adják neki, a Koppányt, a Lajost vagy a Mátét, Horváth Koppány Lajos Máté lett, betűrendben, a szülők válása után felvette az anyja nevét is, Horváth-Kiss Koppány Lajos Máté, négy éve jogi diplomát szerzett: dr. Horváth-Kiss Koppány Lajos Máté, majd megtért, konfirmált, és most vele is többen vagyunk, felteszi a kérdést, majd ő maga három összetett mondatban megválaszolja, harmadik generációs értelmiségi, Lajos bá minden nyáron megállapítja, hogy mindenből lehet, tavaly papával a paradicsomon kísérleteztek, de olyanról, hogy fügeből, még nem hallottam.

Maksa úr, olvassa a következőt, minden vágyam, bölintok, a nyolcas verset kérném, Óséh kímá ú-ú-úköszil vö-vöhófék labbbók-er cal-má-vet vőjóm lajlá hechsík hakkóré lömé-hajjám va-vajis-vajispökém al-pöné háárec adonáj sómó, köszönjük, részemről a megtiszteltetés, ez de égő volt, ilyen lehet Daninak? Dani anyja elkísérte fiát a háromnapos alkalmasságira, a nagy Pestbe, egy szobába osztottak minket, Danit, meg engem, az anyjával nem számoltak, vele én sem, nem zavarok, ugye, kér-

dezte, és a két ág közötti szűk folyosóra megágyazott magának, félhat körül arra ébredtem, hogy feszít a húgyhólyagom, esélytelen, hogy kijutok, majd látom, hogy Dani anyjának helye üres, vizelni indultam, amikor az anyuka megjelent kezében a kivált ingeinkkel, reggelizzünk, és az ablak alatt álló, megterített asztalra mutatott, az otthonról hozott főtt tojást pucolta, és mondta, hogy Daninak a dadogása ellenére itt a helye, mert Isten maga teszi alkalmassá, volt megtérés, jelenés, elhívás, komoly érvek, mamus már lobbizna mellette, hogy a lekvárba, sőt a piacra kerüljön, papa meg szúrós tekintettel méregetné, hunyorítva forgatgatná, és várna a pillanatra, amikor mamus a cirokseprűvel oldalba igazítja Cirmit a kék vándlingtól.

Ámosz próféta az ötödik fejezetben khiasztikus szerkesztést alkalmaz, melynek közepén az áll, az Úr az Ő neve, a fügetermesztő paraszt?, papa is kreatív a műanyagbordó mellett, teremtéstörténetek, életvezetési tanácsok, Dani anyjának érvei erősek voltak, és azokat egy nagy tál töpörtűs pogácsával nyomatékossította, korog a gyomrom, mert Mózes is nehéz ajkú volt, és mégis, mégis elhívta az Úr, ezt mantrázta végig a felvételizőktől a tanárokon át a püspökiig, kérdezett valamit, vagy csak hatásszünet, nem tudom, annyira sárgák a fogai, ezt kellene a cigisdobozra tenni, Zita magasba lendíti a kezét, tehát kérdés, mindig ilyen jó mellei voltak?, összességében gyenge hatos, de a mellei, határozott nyolcas, ő egyértelműen alkalmas, az apja az egyetemen tanít, ha felteszel egy kérdést, bármit, akkor Zita beszél öt percet, bármit, mindenki őt nézi, a tekintetekben fokozatosan szétfolyik, köszönjük kisasszony, Zita mosolyog, Doki elismerően pillant, fügepálinka, lehet!

Hátranézek a faliórára, még egy perc, mutatom a melletttem ülőknek, látom, ahogy emberről emberre jut előre az információ, a seggem már teljesen beizzadt, egyesével feleszmélnék, ellenőrzik a képernyő sarkán, mások a karórájukra pillantanak, egyre több laptop csukódik le, tart még az akció a gyrososnál?, ha Doki kérdezni mer valamit, Ézsaiás sorsára jut, és kettéfűrészeljük, Csongor lelép, úgy tesz, mintha mosdóba menne, gépét az asztalon hagyja, kifelé menet négy ujját mutatja felém, hova-hova ilyen sietősen, kérdezi a prof, de válaszként már csak a csapódó ajtót halljuk, becsukom a füzetem, Csongor a kollégiumba megy, hogy bekapcsolja a bekészített kávégépet, annak ellenére, hogy lelkészgyerek, nagyon bírom, a Bibliáját a kalocsai szóttas alatt egy Csubakkás poszter borítja, Zitát el kellene hívnom az új Star Warsra, de ciki, ha nemet mond, ez meg még mindig beszél, a kérdés, hogy Ámosz jómódú paraszt volt vagy szegény pásztor, nyitott, de döntő, hogy Jahve igaz prófétájának vallotta magát, nem tartozott a kultuszi próféták köréhez, ha négy adag kávé van, akkor nekem még jut, akik emberek kívánsága szerint szóltak és cselekedtek, nagyon belendült, nincs semmi baj, csak a semmi tart kicsit tovább, Dani anyja a dékánál is próbálkozott, hogy tudjuk, Mózes is nehéz ajkú volt, nemtakarodszelinnentedög, Cirmi a cirokseprű hatására felnyűszít, és ebben a pillanatban papa a fekete körmeit a gyümölcshúsba mélyeszti, Cefre!

¹ Héberül: vadfüge.

Son ka há ló

Meg a boci ugye, hatásszünetet tartok, mert látom, nem figyel, aha, aha, a boci, mi van vele, kérdezi, a tej, semmi szükséged a tejjre, az anyatej a csecsemőké, egy felnőtt embernek nincs szüksége tejjre, a tehéntej a tehén utódjáé, a bocié, akkor te nem is iszol tejet, de, például mandulatejet, ahogy most is kértem, persze a pincérnő dekoltázsa bermuda-háromszögeként nyelte el előle az információt, szegény mandulagyerekek, mondja, picit ócska, de nevetünk, pár éve ezekért a hajdobálásokért felképelem volna magam, egy nő bizonyítsa be, hogy nyaktól felfelé is értékes, a hajam nyaktól felfelé van, Kata megmondta, egy férfinak akkor számítana az IQ-m, ha a mellembe injekcióznám, valamivel ki kell tölteni a szex előtti kötelező másfél órát, a disznóvágásnál már hajnalban a verandán toporognak a résztvevők, kell idő szokni egymást, Kapec, a böllér fél, hogy az ölés reggelére fagy el a csap, előző este saját edényeink mellett a szomszéd Éva néniét is teleengedjük, fületlen műanyagvödörök, lepattogzott zománcostálak, fazekak, fényes fekete bográcsok, és a Kisévi színültig töltött fürdetőkádja között lavírozunk gumicsizmában, az első gumicsizmám kék alapon sárga lepkés volt, később csak kék, ma a harminckilences a fosszínűek közül, Kapec otthonosan érzi magát, a rénfa előtt állva elmesél egy zavaros történetet, a poénnál megáll, kezét a pálinkával magasba emeli, isten, isten, miért nem bort kértem, a kávé elég merev, a borlap négyoldalas, tízes betűmérettel, fél perc alatt döntött, gyakran járhat ide, Kata tanácsolta, hogy igyak előtte egy felest, de nem, én pia nélkül is jól tudom érezni magam, meg kellene szólalni, kérdezhetném a munkájáról, az túl anyagi, vagy elkezdi szidni, kellett volna az a feles, a pohár száját simítja, szép a körömágya előtti félhold, sauvignon blanc-t kért, Kata szerint a fehérbor ínycsok választás, ért a borokhoz, tehát jó az ágyban, kivéve, ha a legdrágábbat rendeli, mert akkor nem ért a borokhoz, és ezt akarja fitogtatni, akkor is önző az ágyban, Kata hülye, és mit mondtál, mióta is vagy vega, kérdezi, vegán, úgy két éve, nem beszél a borokról, lehet, hogy mégis ínycsok, a tölgyfaasztalon fekvő alátétek bakelitlemez formájúak, vajon igaziak, én a francia sajtokról sosem tudnék lemondani, mondja, valamelyik francia vezető panaszkodott valakinek, hogy képtelenség olyan országot irányítani, ahol az emberek mindennap másféle sajtot esznek, mosolygok, de Gaulle mondta Churchillnek, hogy is hívja anyám a disznósajtot, Dezső visít az ólban, érzi, hogy okkal nem kapott vacsorát, az asszonyok könnyebben mossák a gyomrot és vakarják a belet a fateknő mellett, állítólag az adrenalintól édesebb a hús, Kata mondta, hogy te is mérnök vagy náluk, igen, bár inkább menedzser, ez is egy karrierút, igaz, sokan megragadnak a ranglétra alsóbb fokán, az ujjbegyem végighúzom a fekete korongon, a barázdák finoman tapinthatók, valódi lemezek, fura szót használ rá anyám, fáslinak hívja, mindig mérnök szeretnél volna lenni, kérdezem, talán, eddig ezen sosem gondolkoztam, de szerintem igen, az emberen múlik, mit ér el, csak a többségük szeret nyafogni, én megnéztem, ez fizet a legjobban, egyértelmű volt, a húgom tanár akart lenni,

lebeszéltek, most jogász, egyébként honnan ismered a Katát, ja, mondta, a gyülekezetből, ez édes, az, a fásli az a vécépapír kinézetű rongy, amit a múmiákra rajzolnak a mesékben, meg Kapec a lábszárára csavar, mégsem fásli, és amúgy mivel foglalkozol, kérdezi, tanulok, bölcsészkar, a szomszédos asztalnál ülő raszta hajú pasi már a számlát kéri, nekünk még három-négy Quimby-szám visszavan, közben sokan a pódiumon álló hús év körüli Kiss Tibi-imitátort figyelik, még a haja is kócos, ilyenkor Kapec már a második kupicával maratja a torkát, kell a bátorság egy hízó leöléséhez, anyám meg a háta mögül integet, hogy ne töltsék többet, az, hogy bölcsészkar, nem akkora hazugság, valószínűleg úgymint egyenlőségelet tenne a bölcsésszel, ha meg valakit tényleg érdekelne, elmondanám, de így minek, most azt ecseteli, hogy ezzel a diplomával külföldön is boldogulna, és ez fontos, a függetlenség, mert itt ez a szaros Orbán-rendszer, a sok vidéki suttyó paraszt rájuk szavaz, meg a magyarok úgy ámblokk hülyék, szeretik az irányítást, a szája mozog, bólogatok, ühüm, a falon egy szétpreparált zongora lóg, látszik mindene, a srégen a padló felé nyúló pedáloktól induló húr, a Stein-féle billentyűzet, ahogy az apró kalapácsokat közvetlenül a billentyűkre erősítették, mintha valaki nem kicsi erővel a falhoz nyomta volna, de az utolsó pillanatban meggondolta magát, kidomborodik, tizenhat hónapja ez az első randim, ühüm, Kata megígértette, hogy bármi történik, baszás lesz, ez nem mehet tovább, egy baszatlan pica vagy, mondta, sáffi, van olyan szó, hogy sáffi, biztos, hogy li a vége, a merőleges falon háromlábú zongoraszék, boldogulna, ezt a szót használta, külföldön nehéz boldogulni, egyedül a magyar nyelv rokonítja a munkát a boldogsággal, talán a sajt, pontosabban a sajt hiánya miatt, válaszolom, ja, ja, pedig borunk azért akad, Zacher megmondta, hogy mindenki alkoholista, tudtad, hogy nyolcszáz ezer alkoholista él ebben az országban, a magyar ember gyenge, szerencsétlen, apám is hasnyálmirigyrákban halt meg, könnyebb piálni, mint szembenézni az élettel, azért a kereszténység is, hogy tud ennyit beszélni, hatalmas a nyelve, a szája széles, húsos, általában mamszi fejt le a húst a koponyáról, a nyelvvel együtt csikokra vágja, megfőzi az abalében, majd a gyomorba tölti fáslihoz, fásli, sáffi, nem, nem tudtam, válaszolom, egyébként kinek jut eszébe zongorát a falra szerelni, mint a tükörijégen leterített disznó, a lába kiment alóla, mindegyik más irányba, ő is hátrapillant, menő darab, mi, játszol hangszeren, kérdezi, évekig zongoráztam, egy kubai srác miatt, felettem járt, baromi tehetséges, tizenhat hónapja szakítottunk, utóbbit csak gondolom, nem is, lassan tizenennyolc, alig emlékszem bármire, én gitározgattam régen, olyan akartam lenni, mint a Hendrix, csak én kaptam gitárt a telepen, apám vette, használtan, meg büntudatból, eposzi jelzőként ragadhatott rád, tudod, mint a *Bogyósgyümölcsben*, ez valami mese, kérdezi, fogjuk rá, te mitket olvasol, néha urban fantasyket, ez kevés nőt érdekel, sváffi, lehet, hogy nincs is ilyen szó, fásli, fásli, észrevetted már, hogy ha sokáig mondasz egy szót, elveszíti a jelentését, ezt lehet, hogy kimondtam hangosan, résre nyitott szájjal néz, biztos kimondtam, hogy érted ezt, kérdezi, lényegtelen, milyen jól áll neked ez

a zakó, igen, hetente négyszer járok edzeni, gimisként úsztam a hájban, mint máig az egész családom, összekaptam magam, önuralom, ühüm, a töpörtyű is a saját zsírjában süldögél, lassú folyamat, de megéri, Magyarország az egyik legelhízottabb ország, naphosszat tespednek a tévé előtt, nézik a Netflixet és zabálnak, akarategyengék, ne érts félre, látom, rajtad is van pár kiló plusz, ez bejön, jó, hogy van mit fogni, svártli, igen, svártli, na végre, kihúzom magam, a vállamat hátra, a mellem előretolom, az asztal alá néz, mi ez a domina cipő rajtad, korbácsot is hoztál, kérdezi, a testszínű neccharisnyámra nézek, forró az arcom, apám gyakran megjegyzi, hogy sonkahálónak tökéletes az ilyen, képtelenség megszólalni, azt kellene hazudni, hogy csak elszakadt a szandim, és ezért ez a cipő, és nem neki szól, főleg nem a szexről, és épp most kezd el múlni pontosan, a magam adom előtt, valahogy reagálj, ne ess ki, belerúgok az asztalba, az súlytalanul, pár centivel a kiterített zongora felé csúszik, nem valódi tölgy, Kapec a tor előtti húsleves gőzébe csendet kér, büszke vigyorában megcsillan a fémkorona, nyolcvan kiló tiszta hús, korbács sajnos nincs nálam, de kiséghethetsz, a lift műanyagzagú, öt fém és egy piros gomb, a kulccsal nehezen talál a zárba, reggelire parasztálat kapok.